

d'Oude Binnenstad

25ste jaargang nummer 2 juli 2014

Druk, drukker, drukst

Steeds grotere groepen toeristen bezoeken de binnenstad. Wie wordt daar beter van? > 3

René Wildeman verlaat het Damrak

Vijftien jaar directeur van de Roode Leeuw. Zijn wens? Behoud van de karakteristieke serre > 5

Project 1012 '2.0'

Welke uitdagingen liggen er voor de nieuwe Amsterdamse coalitie? > 6/7

Zo'n kind uit de Korte Niezel

De jeugd van Adrie Saarloos op de Wallen. 'Die dames maakten reclame voor kousen.' > 9

Kwartaaluitgave van de samenwerkende bewoners en ondernemers in de Amsterdamse binnenstad. Gratis huis-aan-huis verspreid in de oude binnenstad.

Brakke Grond

Een culturele bruggenbouwer

Aan een pleintje dat grenst aan de Nes ligt het Vlaams Cultuurhuis de Brakke Grond. Op het terras drinkt men pinten, wat het Vlaamse karakter direct zichtbaar maakt. Naast het café zijn er ruimtes voor exposities, theater en repetities.

Terwijl in het Nederlandse model de musea, schouwburg en bibliotheek over diverse locaties verspreid zijn, geldt bij de Brakke Grond het vaste Belgische model van één huis, waarin alle culturele disciplines fysiek zijn samengevoegd.

Piet Menu is sinds februari 2012 directeur van de Brakke Grond. Alsof de duivel ermee speelde, brak op het moment van zijn aantreden een discussie los binnen de Vlaamse overheid. Kon men het pand aan de Nes maar niet beter verkopen? Was zo'n kostbaar gebouw in hartje Amsterdam wel nodig om de Vlaamse cultuur zichtbaar te maken voor Nederland? Uiteindelijk besloot de Vlaamse regering dat het 'toch beter behouden zou blijven'. Wel plaatste de minister als kanttekening dat het gebouw meer een 'middel' moest gaan worden, en geen 'doel'.

Menu: 'Als je oudere jaarverslagen leest, vind je daarin allerlei statistieken over bezoekersaantallen en niet zozeer een terugblik op de gerealiseerde projecten. Die rol van Vlaamse-missionaris-in-Nederland hebben we nu ingewisseld voor de rol van actieve bruggenbouwer. Zo stellen we ons gebouw ter beschikking aan Amsterdamse festivals zoals IDFA of Dancing on the Edge. Daarbij zoeken we naar de win-win. We zijn altijd actief betrokken bij de programmasamenstelling.' Menu is uiteraard opgelucht dat het ge-

Piet Menu: 'Zoeken naar de win-win'

bouw in Vlaamse handen blijft: 'Het heeft een grote ruilwaarde. Met dit gebouw kunnen we als een genereuze Vlaamse partij de samenwerking zoeken.'

Kennismaken

Bij de activiteiten die de Brakke Grond zelfstandig ontplooit staat niet altijd de Vlaamse cultuur in het middelpunt. Zo werden op zaterdag 12 april bewoners en ondernemers uit de buurt getrokken op een groots ontbijt met als thema 'arbeid'. In zijn welkomstwoord vroeg Menu aandacht voor de historische ambach-

ten die ooit bloeiden tussen de Staalstraat en de Nes. Hij spoorde bewoners en ondernemers aan met elkaar kennis te maken en daarbij te spreken over de eigen hedendaagse arbeid in de buurt. Menu vindt die kennismaking belangrijk. Hij woont zelf met zijn vriendin aan de Oudezijds Voorburgwal. 'Dit is geen gemakkelijk gebied. Er zijn hier veel anonieme gezichten, die en masse passeren. In een stad als Antwerpen heb ik een andere focus. Ik loop daar met het continue idee mensen te zullen herkennen. Maar in Amsterdam geven winkeliers waar ik vaak kom pas een teken van herkenning na ongeveer mijn tiende bezoek, omdat ze zijn ingesteld

op de dagjesmensen.'

Hij geeft hiermee geen waardeoordeel; hij wijt dit verschijnsel louter aan het toeristische karakter van het Wallengebied.

Cultuurpolitiek

Menu erkent dat er wel degelijk verschillen bestaan tussen Nederland en Vlaanderen, bijvoorbeeld in de cultuurpolitiek.

'In Vlaanderen wordt cultuurpolitiek fundamenteel anders bedreven dan in Nederland. Vergeet niet: toen België in 1830 een staat werd, moest cultuur als instrument worden ingezet voor de vorming van een Vlaamse identiteit. Zo kreeg Hendrik Conscience de betaalde opdracht van de koning om *De Leeuw van Vlaanderen* te schrijven. Nog steeds geldt cultuur als politiek instrument voor de vorming van Vlaamse identiteit. Het budget is ruim en er wordt niet op beknipt, zelfs niet in deze crisistijd.'

'Het onderwerp cultuur is weliswaar geen stemmentrekker, maar je kunt als politicus veel stemmen verliezen als het cultureel centrum in jouw stad de deuren moet sluiten. Het regionale kiesstelsel dwingt daarmee de politicus om in de eigen regio de cultuur actief te bewaken.'

Hoe beziet hij de regio Amsterdam in dit daglicht? Menu: 'Amsterdam staat bekend als de stad van de vrijheid. Maar dat is het niet. De cafés moeten hier bijvoorbeeld 's nachts om één uur sluiten. Daarmee wordt impliciet gezegd: U moet nu gaan slapen.'

'Misschien wordt het dus ook hier tijd voor een regionaal kiesstelsel', lacht hij.

De bezem erdoor

Huisvuil en zwerfvuil houden het stadsdeel dagelijks bezig. Oude problemen lijken te verdwijnen, maar nieuwe steken de kop op.

Vuilnisbelten op de hoek van elke straat waren jarenlang een bron van ergernis. Twee jaar geleden telde de buurtgroep *Wallen Schoon* in een half jaar tijd nog ruim dertienduizend zakken vuilnis op dagen dat er geen vuilnis wordt opgehaald. Het stadsdeel nam maatregelen en nu lijkt het beter te gaan.

Interventieteams en 'vliegende brigades' van de reinigingsdienst verscherpten het toezicht en achterhaalden vuilnisdumpers, zowel particulieren als bedrijven, met forse boetes als gevolg. En de meeste horecaondernemers, die voor een groot deel van de vervuiling verantwoordelijk waren, hebben inmiddels afvalcontracten afgesloten. De grote vuilnisbelten bij de Waag en op het Oudekerksplein zijn hierdoor bijna verdwenen.

Vooraf bij de vuilcontainers in de buurt is er verbetering zichtbaar. Het stadsdeel leegt ze nu bijna altijd voordat een overvolle bak overlast oplevert. Op de Nieuwmarkt zijn de ondergrondse containers bovendien vervangen door nieuwe en op de Bantammerbrug worden de bovengrondse nu beter schoongehouden.

Er gaat er een preventieve werking uit van de vernieuwing van de openbare ruimte. Het Oudekerksplein is drastisch opgeknapt en de dumpplaatsen bij de hoekpanden op de Oudezijds Achterburgwal zijn mede dankzij herprofilering zo goed als verdwenen. Kleinere vuilnisbelten zoals bij de Sint Jansstraat en de Stooftsteeg behoren tot het verleden. Alleen het afval uit illegale 'hotels' is nog een hardnekkig probleem: dat belandt stevast bij de eerste de beste boom, zonder enig verband met het ritme van de vuilnisophaaldienst.

Het stadsdeel heeft het dumpen van de vuilniszakken dus beter onder controle. Maar het aantal bezoekers groeit, waarmee ook het zwerfvuil in de binnenstad toeneemt. Tijdens de staking van de reinigingsdienst werd pijnlijk duidelijk dat de snelle hap bij patatboeren en pizzeria's binnen een etmaal tot grote vuilnisbergen leidt.

Veegploegen hebben elke dag hun handen vol aan alle nonchalant weggegoepen lege pizzadozen, bierblikjes, wodkaflansen en sigarettenpakjes. Dit vormt een grote kostenpost voor het stadsdeel. Maar het is ook een dilemma, want driemaal daags het zwerfvuil wegvegen achter de kont van de bezoekers lijkt het egoïstische wegwerppgedrag te legitimeren.

Bloed, zweet en tranen

Directeur Jacqueline Grandjean en Sara Vrugt tijdens de presentatie

Op 22 juni is de Oude Kerk in één klap een kunstwerk én 118 geborduurde stoelen rijker geworden. Maandenlang is er in het atelier in de kerk, onder leiding van kunstenares Sara Vrugt, gewerkt aan het borduurproject. Daarbij hebben letterlijk bloed, zweet en tranen gevloeid, volgens Vrugt. 'Weet u wat de allerbeste

remedie is als er bloed op de stof komt? Spuug van het slachtoffer zelf. De eerste keren ging dat nog wat schuchter. Maar allengs werd er naarstig op los gespuugd bij een ongelukje.'

Pagina 11: Stof tot nadenken

Kijken, kijken, niet kopen

Toeristen-tsunami op het Oudekerksplein

De drukte in de binnenstad neemt toe. Bureau Onderzoek en Statistiek (O+S) schrijft er trendrapporten over, cijfers over de toenemende drukte zijn er voldoende en op conferenties constateert men nuchter: 'Dit is nog maar het begin, het zal nog veel drukker worden.' Maar hoe is het voor bewoners en ondernemers als zij zich elke dag door een

menigte dagjesmensen moeten persen om bij hun woning, winkel of bedrijf te komen? De tsunami aan toeristen zet ook de buurtconomie steeds meer onder druk. Welke zakken vult dit toenemende massatoerisme eigenlijk? Het stadsbestuur lijkt toe te kijken.

Pagina 3: Massatoerisme

facebook

Surf naar onze facebookpagina www.facebook.com/Oudebinnenstad

facebook

Colofon

d'Oude Binnenstad

Kwartaaluitgave van bewoners en ondernemers in de Amsterdamse binnenstad.

Postadres: Dr. Willem Dreesweg 21
1188 KA Amstelveen
tel: (020) 627 24 24
fax: (020) 627 13 13
E-mail: redactie@oudebinnenstad.nl

Coördinatie: Huub Michielsen

Redactie: Eddy Appels, Eveline Brilleman, Eveline van Dijck, Lotte Grimbergen, Joep de Groot, Michiel van Haelst, Teun van Hellenberg Hubar, Wim de Jong, Greet van der Kriek, Wanda Nikkels, Willem Oosterbeek, Joost Rompen, Edwin Schölvinc, Gerrit van de Veen, Herman Vuijsje.

Fotografie: Marian van de Veen-Van Rijk

Secretariaat: HEM Automation

Eindredactie: Ewout van der Hoog, Huub Michielsen, Bert Nap

Vormgeving: (Parentese:)

Drukker: drukkerij Atlantic

drukkerij atlantic bv voor maatwerk in drukwerk

Voor het hele traject van vormgeving tot drukken en afwerken. De snelle en voordelige printservice, bijzonder geschikt voor kleine oplagen in kleur, completeert het aanbod.

**Prinsengracht 220
1016 HD Amsterdam**

telefoon: 020 - 624 25 76

fax: 020 - 620 48 63

e-mail: druk.atlantic@planet.nl

Commentaar

Eindelijk een stadsbestuur - nu aan het werk

Eindelijk heeft ook Amsterdam een nieuw College. De vraag is natuurlijk wat dat betekent voor de Wallen, zeker nu D66 en de SP samen met de VVD het stadsbestuur vormen. De SP was immers altijd tegenstander van het opkopen van bordelen door de gemeente; de overheid moest zich volgens de SP beperken tot het bestrijden van criminaliteit in de buurt. En D66 liet in de aanloop naar de verkiezingen doorschemeren dat het opkopen wel een fors tandje minder kon.

In het coalitieakkoord staat nu te lezen dat er minder geld zal worden besteed aan het opkopen van prostitutie-panden. Hoewel dit bij sommige bordeel-eigenaren de champagnekurken heeft doen knallen, zal dit natuurlijk niet betekenen dat er nu geen middelen meer zijn om het aantal ramen terug te dringen. Het zal zeker niet zo zijn dat het nieuwe stadsbestuur het pokerspel van de exploitanten zal belonen.

Het moet kennelijk steeds opnieuw uitgelegd worden aan mensen die het niet kunnen of niet willen geloven: er is een democratisch besluit van de gemeenteraad en de deelraad om het Wallengebied te saneren en de balans tussen wonen, werken en uitgaan te herstellen. In dat

beleid past het reduceren van het aantal bordelen en coffee-shops. Dat is de eerste pijler.

Daarnaast is het bestrijden van de criminaliteit in 1012 een speerpunt, zowel van de gemeente als van de politie en het OM. Dat is de tweede pijler. Zoals blijkt uit het interview in deze krant met Jolanda de Boer, officier van justitie voor mensenhandel, zijn vrouwenhandel, misbruik, geweld en financiële criminaliteit fenomenen die in onze buurt niet te ontkennen vallen. Niet door KRO Brandpunt Reporter en niet door degenen die werken in de prostitutiebranche.

Overigens is hiermee niet gezegd dat alle bordeelhouders zich hieraan schuldig zouden maken; het gaat vaak om de pooiers. Maar ook bordeelhouders spelen een belangrijke rol. Zij hebben een zorgplicht ten aanzien van de prostituees. Als ze het vermoeden hebben dat iemand zich schuldig maakt aan misbruik, moeten zij dat melden.

Het nieuwe college moet zich niet op een dwaalspoor laten brengen, maar het coalitieproject 1012 onverminderd voortzetten op basis van de harde feiten.

Joep de Groot

Tijdens de wandeling met de Noord-Hollanders kwamen we één van de bierfietsen tegen op het Rokin, met een hele rij ontevreden fietsers er achteraan.

Herrie

Veel mensen ergeren zich aan herrie. Nu is herrie niet ongewoon voor deze buurt; het is er altijd geweest. Het punt is of je je eraan erger.

Ook in de jaren zestig was er al veel herrie in de buurt. Toen beschouwde men dat niet echt als een probleem. De buurt was vol industriële activiteiten, het verkeer stond de hele dag vast. 's Avonds had iedere kroeg de jukebox kneiterhard aan staan, vooral op de Zeedijk, met de deur wagenwijd open. Van isolatie had men nog nooit gehoord. Zeker op mooie zomeravonden hadden bewoners een kussentje in de vensterbank liggen en genoten ze zichtbaar van de levendigheid op straat. Zelfs toen de drugsoverlast enorm was, was het voor velen van hen nog genieten. Meer dan nu waren veel van die bewoners verbonden met de buurt. Men werkte hier vaak en men kende elkaar. Die verbinding met de buurt is een stuk minder geworden. Men accepteert minder overlast, wil duidelijk minder dan vroeger getuige zijn van wat er op straat gebeurt, trekt zich terug in zijn woning en wil rust.

Toen ik onlangs naar Museumcafé Mokum aan de Kalverstraat fietste, zag ik op het Singel en in de Spuistraat drie bierfietsen. Ze werden uitgeladen en klaargemaakt voor de volgende slachtoffers. Museumcafé Mokum is vaak het begin voor de wandelingen van Mee In Mokum, de organisatie die als eerste stadsrondleidingen organiseerde en nu al met zijn 26ste jaar bezig is. Ik ben daar één van de 110 gidsen en wij laten de mensen in kleine groepjes de stad zien. Dit keer kwamen er vier mensen uit de kop van Noord-Holland.

De overlast van rondleidingen in de binnenstad begint overigens de spuigaten uit te lopen: het zijn te grote groepen, die geen rekening houden met de buurt, en de gidsen hangen de wildste verhalen op om zo een goede fooi te vangen. Als buurtbewoner ben je ertoe veroordeeld die onzin keer op keer te moeten aanhoren. De beeldvorming van het Wallengebied is daardoor, net als die van de Jordaan, niet erg realistisch. Men hoort vaak de vreemdste ideeën over een buurt. Ik probeer zo veel mogelijk rekening te houden met de buurt, niet te fantaseren en ook de mensen bij te brengen hoe dit Wallengebied functioneert. Al met al is het dankbaar werk om mensen wegwijs te maken in Amsterdam.

Toen we de Bloedstraat doorgelopen waren vroeg één van de vrouwen waar nou die travestieten waren. Die moest dus met haar schoondochter het straatje nogmaals op en neer. Tijdens de wandeling met de Noord-Hollanders kwamen we één van de bierfietsen tegen op het Rokin, met een hele rij ontevreden fietsers er achteraan. Wat voor die kermis op straat geldt, is trouwens ook van toepassing op het water. Eén gigantische bende. Het grote verschil met de kermis op de Dam is dat die laatste een begintijd en een eindtijd heeft.

MIJN PLEK OP DE WALLEN BIOLOGISCHE MARKT NIEUWMARKT

Ochtendritueel met haring en oester

In typische yoga-outfit, met een zonnebril op en een tas vol oud papier in de hand, loopt Bettina Merten van haar huis in de Lange Niezel naar de Nieuwmarkt. De ultieme zaterdag voor deze 30-jarige lerares Duits op Scholen Gemeenschap Reigersbos in Zuidoost.

Een ideale dag als vandaag begint met een yogales in de Jordaan en daarna struikt ze de biologische markt op de Nieuwmarkt af. 'Soms word ik gek van al die toeristen hier in de buurt, maar op de markt zie je ze nooit. Het is een kleine oase.'

Een bezoekje aan de biologische markt is voor Bettina meer dan alleen de wekelijkse boodschappen binnenhalen. Het is een ritueel: eerst moeten er een haring en een oester gegeten worden. Vandaag helaas geen oester. De visboer kon geen fatsoenlijke exemplaren vinden en het blijft bij een verse, vette Hollandse Nieuwe als ontbijt.

Bij de groentekraam wordt flink ingeslagen. Bananen, een courgette, kersen, groene kool en appels - voor de dagelijkse smoothies. 'Ik vind het belangrijk om gezond en lekker te eten, om goed voor mijn lichaam te zorgen. Ik probeer dat mijn leerlingen ook bij te

Bettina: 'De biologische markt is een kleine oase'

bringen op school. Die kids eten zó ongezond. Ze zitten om negen uur met een zak chips in de klas. En al die liters energiedrank; onvoorstelbaar.'

Bijna de helft van haar leven woont Bettina in Nederland. Een groot deel van de familie leeft nog in Ilmenau, een gemeente in de Duitse deelstaat Thüringen.

Teruggaan ziet ze zichzelf nooit meer doen, hier is ze gelukkig.

'Het is gek, ik ben geboren in de communistische DDR en nu woon ik in de raarste buurt van Nederland. Misschien is het omdat hier in Amsterdam alles kan. Ik voel me dan ook niet meer Duits en geen echte Nederlander, maar eigenlijk vooral Amsterdammer.'

facebook

Wilt u het hele jaar door geïnformeerd blijven?

'Like' onze facebookpagina
www.facebook.com/Oudebinnenstad

Gemeente Amsterdam Stadsdeel Centrum

Wilt u informatie over stadsdeel Centrum
Kijkt u dan op: www.centrum.amsterdam.nl.

U kunt zich ook abonneren op de wekelijkse e-nieuwsbrief van stadsdeel Centrum met eens in de twee weken een link naar de laatste editie van de stadsdeelkrant, ga naar: www.centrum.amsterdam.nl/nieuwsbrief.
Op www.amsterdam.nl/1012 kunt u zich aanmelden voor de e-nieuwsbrief over Project 1012.

U kunt het stadsdeel telefonisch bereiken op het informatienummer 14 020. U kunt ook mailen: stadsdeel@centrum.amsterdam.nl.

Volg stadsdeel Centrum op Twitter via @20centrum en klik op 'Vind ik leuk' op de Facebookpagina Stadsdeel Centrum Amsterdam.

Voor vragen over afval en reiniging belt u tel. 020 256 3555. Online een melding doen over beheer en onderhoud openbare ruimte en digitaal aanmelden van grofvuil: www.centrum.amsterdam.nl/afval. U kunt ook mailen naar: stadsdeel@centrum.amsterdam.nl.

Bezoekadres stadsdeel Centrum:
Stadhuis, Amstel 1, 1011 PN
Postadres:
Postbus 202, 1000 AE Amsterdam

Drukke in de stad

Massatoerisme loopt buurt onder de voet

Als een golf perst de toeristengroep zich door de Warmoesstraat heen. De her en der geparkeerde fietsen worden nog wel ontweken, maar al het tegemoetkomende verkeer – voetgangers, fietsers, scooters – kan niets anders doen dan zich tegen de gevels drukken en zich zo klein mogelijk houden. Pas nadat de pakweg honderdtwintig toeristen van de reisgroep zijn gepasseerd, kan de rest van het verkeer zijn weg vervolgen.

Naast het feestgedruis ...

Het is druk in de binnenstad. Te druk, volgens sommigen. Dat verschilt natuurlijk per buurt: in sommige delen van het centrum is het altijd zondagochtend. Maar op de Wallen loop je nooit alleen op straat. Je kunt je hier ergeren aan het wandgedrag van sommige bezoekers, zoals kotsende en brallende Britten, ruziënde junkies en wildplassende dagjesmensen, maar *drukke* op straat dat hoort er nu eenmaal bij. En nu heeft iedereen het erover. De bewoners 'van buiten' die altijd maar op de hei moeten gaan wonen als zij niet tegen grootstedelijk ongemak zijn opgewassen. De bewoners die hier zijn geboren en getogen. De ondernemers die in de horeca of elders hun geld verdienen aan het toerisme – met rondleidingen, de verkoop van souvenirs of fietsverhuur. En ook de raamexploitanten.

Stagnatie

Het is heel erg druk op de Wallen. Het is druk met groepen. Groepen van 'tientallen honderdplussers achter een vlaggetje', zegt een voormalig coffeshophoudster in *Het Parool*. Of noem het 'honderden demente tachtigjarigen' of 'de zilverspoelingsvloot'. Groepen van tientallen werknemers van een automatiseringsbedrijf, die in het kader van *teambonding* op Segways door de smalle straatjes scheuren. Met een workshop paaldansen als toetje. Schoolklassen van 12- en 13-jarigen, te oud voor de Efteling maar volgens hun meester zeker niet te jong voor de wereld van coffeshops en betaalde seks. Cruiseschippassagiers, met oortjes in waarin de gids zachtjes informatie fluistert. Russische reisgezelschappen, die onderricht krijgen via een megafoon. Jonge Italianen of Spanjaarden, die hun rondleiding beginnen op de Dam met een groepsyell. Groepen op gele fietsen of autostepjes, of op ouderwetse bromfietsjes die speciaal uit Brabant worden aangevoerd. En groepen die door de buurt worden geleid door Spaanse, Litouwse of Portugese jongeren, die de crisis thuis zijn ontvlucht en in Amsterdam een nieuw bestaan hebben opgebouwd als toeristengids. Die groepen kotsen niet, ze pissen niet tegen gevels aan en ze maken zelden troep of herrie. Maar waar ze lopen, stagneert het overige leven.

Grote bek

Neem de boerenmarkt op de Nieuwmarkt op zaterdag.

Een groep van ongeveer zestig toeristen onder begeleiding van een gids betreedt de smalle gangen tussen de kramen en bekijkt, als ware het hier de Amsterdamse versie van de *Mercat de la Boqueria* in Barcelona, de uitgestalde koopwaar. Het tempo ligt door de gemiddeld hoge leeftijd laag. Het duurt ongeveer vijftien minuten totdat de hele groep van kop tot staart de rij kramen is gepasseerd. Een kwartier lang zijn de kramen voor het publiek van buurtbewoners en individuele toeristen onbereikbaar. 'En kopen, ho maar', zegt een marktkoopvrouw. Dat laatste beaamt een winkelier op de Prins Hendrikkade. Zijn assortiment is typisch toeristenwaar: snoep, drank en heel veel souvenirs. De komst van de touringcarhalte zag hij optimistisch tegemoet. Maar het tegendeel blijkt waar. 'Ik heb de afgelopen weken twintig procent minder omzet gedraaid dan vorig jaar. Die groepen staan voor mijn deur, maar niemand koopt wat.' Het ergste zijn volgens hem de Russische gezelschappen. 'Pakt zo'n gids de ansichtkaarten uit het rek om alvast een inleiding te houden op wat ze gaan zien, zet ze vervolgens terug en loopt dan verder. Als je zegt dat ze de kaart moeten kopen of anders ervanaf moeten blijven, krijg je een grote bek.'

Amerikaans

Belangengroeperingen zoals de touringcarbranche en ondernemersverenigingen zoals AmsterdamCity hameren op het enorme economische belang van het toerisme.

Toen in maart van dit jaar tien nieuwe riviercruiseschepen van de Amerikaanse rederij Viking in de Amsterdamse haven werden gedoopt – goed voor 250.000 passagiers per jaar – liet het Havenbedrijf een ronkend persbericht uitgaan: *Jaarlijks bedragen de bestedingen vanuit de rederijen en haar passagiers ca. € 35 miljoen per jaar en levert de riviercruisevaart ca. 1100 FTE aan werkgelegenheid.* Dergelijke cijfers zijn gebaseerd op internationale standaardbedragen: een excursietje hier, een kopje koffie daar. Maar Viking is Amerikaans. Eten en drinken – dat vanuit Duitsland wordt aangevoerd – krijgen de passagiers op de boot. Zelfs voor een souvenir hoeven de passagiers niet van boord af. Daar voorziet de rederij zelf in. Dus persen al die cruisegezelschappen zich door de smalle straatjes en grachtjes van *the famous Red Light District* in een georganiseerde avondwandeling (duur: twintig minuten) en vergapen ze zich aan de meisjes achter het raam. Maar het blijft vooral bij kijken. Uit cijfers van AmsterdamCity blijkt dat

kleine winkels nauwelijks profiteren van het toerisme.

Verkazing

De gevolgen voor de Wallen zijn nog niet onderzocht, maar de eerste tekenen worden zichtbaar. Naar verluidt staan ramen in het weekend leeg omdat geen klant meer langs de drommen touringcargezelschappen komt, maken de seksshops plaats voor kaaswinkels ('verkazing', heet dat) en heeft het stadsdeel voorlopig geen ander antwoord op de drukte dan de twee belangrijkste hoofdstraten, de Warmoesstraat en de Zeedijk ... fietsvrij te maken. Althans ... dat wordt onderzocht. Dat de buurt steeds meer het domein van de *keurige* toerist van bovengemiddelde leeftijd wordt die achter een opgeheven parasolletje aansloft, is slechts een schrale troost voor diegenen die de overlast van de brallende Britten zat zijn. Pierre van Rossum, de ambtelijke baas van het 1012-project, heeft de enorme groei van het (georganiseerde) toerisme intussen al een autonome ontwikkeling genoemd waarop de gemeente nauwelijks invloed kan uitoefenen. En burgemeester Van der Laan heeft op het Burgwallenoverleg erkend dat het massatoerisme een grote schaduwzijde kent. Maar waar de ene bestuurder zijn zorgen uit over de aantasting van buurt en stad, zet de andere de poorten wagenwijd open.

De winnaars zijn de grote ondernemingen, zoals rederijen, touringcarbedrijven en hotelketens, en deels ook de gemeente die flinke bedragen aan liggeld incasseert. De verliezer, dat is de buurt – de bewoners én ondernemers – die zo langzamerhand onder de voet wordt gelopen.

... de grijze golf.

Prijsvraag

Win 15 euro!

De vraag *Welk bedrijf vermeldt, compleet met straat en huisnummer, vestigingen in het buitenland?* is door acht lezers goed beantwoord: Mr B leather rubber toys, met vestigingen in Berlijn (Motzstrasse 22) en Parijs (24 Rue du Temple).

De prijs van 15 euro gaat na loting naar Sjaak Groot.

Onze nieuwe prijsvraag luidt: De meeste adverteerders in onze krant komen vanzelfsprekend uit postcodegebied 1012. Hoeveel komen er echter uit het aangrenzende gebied 1011?

Mail uw antwoord naar redactie@oudebinnenstad.nl. Onder de inzenders van het goede antwoord verloten we ook dit keer een cadeaubon van 15 euro, te besteden bij een adverteerder in deze krant, te kiezen door de winnaar.

BuitenBeter App

Zwerfvuil, fietswrakken, overlopende afvoerputten of losliggende stoepetegels? De *BuitenBeter* app stelt u in staat om in vier stappen het probleem snel en eenvoudig aan de gemeente te melden:

1. Maak met uw smartphone een foto van het probleem.
2. Bevestig de locatie (wordt meestal automatisch vastgelegd).
3. Omschrijf het probleem met behulp van een lijst met meest voorkomende meldingen.
4. Verzend de melding naar de gemeente.

U krijgt een bevestiging van ontvangst, waarmee u online kunt volgen wat er met uw melding gebeurt. Zodra het probleem is opgelost, zal de gemeente u hierover per e-mail informeren.

Nieuw gezicht

Opgebouwd uit welgekozen fietsonderdelen heeft een gevel in de Bethaniënstraat (hoek Kloveniersburgwal) een nieuw gezicht gekregen. Bedenker en maker is de kunstenaar en cultureel ondernemer Peter Doeswijk, eigenaar van het pand. Hij heeft gekozen voor rode halve wielen als lippen, een wit fietszadel als neus en blauwe wielen als ogen. Hollandsers kan het niet! En in het minituintje maken twee witte fietswielen de compositie compleet. Jarenlang hebben graffiti deze gevel ontzierd, stonden hier dealers en bijna dagelijks werd er vuilnis gedumpt. In januari gingen er zelfs afgedankte matrassen en vuilniszakken in de fik, met duizenden euro's schade aan een vezip en een elektriciteitskast. Het was géén gezicht. Gelukkig breekt na deze zwarte periode nu een kleurige toekomst aan voor het pand – en daarmee voor de buurt.

(parenthese:)BUREAU VOOR VORMGEVING,
DTP EN DIGITALE MEDIA

huisstijlen, brochures,
leaflets, affiches,
catalogi, omslagen,
boekproducties, folders,
(digitale) formulieren,
advertenties, websites etc.

www.parenthese.nl | info@parenthese.nl

PTA
PASSENGER TERMINAL AMSTERDAM

Wilt u ook eens een
cruise schip zien?

Kijk op
www.ptamsterdam.com
voor de cruise kalender!

Ook adverteren in

d'Oude Binnenstad

e-mail naar: info@oudebinnenstad.nl

UITVAARTCENTRUM ELDERS

rustig en intiem afscheid nemen in een kleinschalig rouwcentrum
t/o begraafplaats en crematorium De Nieuwe Ooster

020 6252201
Kruislaan 235 Amsterdam
www.davidelders.nl

Administratiekantoor
Michielsen

Administratie
Advies
Begeleiding

bij persoonlijke dienstverlening
tel: 0654 71 70 70

METROPOLITAN

Huisgemaakt gelato en chocolade, van chocolatier Kees Raat

Warmoesstraat 135a | tel. (020) 330 19 55
www.metropolitandeli.nl

zo-wo: 09.00 - 00.00 / do-za: 09.00 - 01.00

Welcome to the pastry room!

HOUT EN PLAAT
MOOI OP MAAT

Houthandel Schmidt bv

O.Z. Achterburgwal 53-55
1012 DB Amsterdam
Tel. (020) 624 27 65 (020) 622 66 61
Fax: (020) 623 92 59
www.houthandelschmidt.nl
e-mail: houthandelschmidt@hetnet.nl
Maandag t/m vrijdag van 8.00-17.00 u.
Met eigen boot aanlegsteiger

BOSCH
Makita
FLEXA

OOK VOOR PVC, IJZER- EN ELEKTRAWAREN

Zeedijk 99 Amsterdam-C Tel. 020-6234908

YUCCA

O.Z. VOORBURG WAL 181, 1012 EW AMSTERDAM
tel. 020-624 87 66, www.yucca.nu

KLEDING & SIERADEN

est. 1957

**"Wij brengen U dichterbij
het Oosten."**

In ons 6 verdiepingen tellende winkel
vindt U onder andere:

levensmiddelen
(Chinees, Japans, Thais, Indonesisch, e.a.),
Chinees kruiden,
kookboeken,
keukenartikelen,
meubelen (zowel nieuw als antiek),
cadeau-artikelen,
sier- en gebruiksvoorwerpen (Chinees en Japans),
decoratiematerialen,
kleding (Chinees en Japans),

Slechts 5 minuten vanaf Centraal Station!

Stormsteeg 9, 1012 BD Amsterdam
(ook ingang op Zeedijk 83)
tel.: 020-6221763, 6267513 - fax.: 020-6256543
<http://www.dunyong.com> - info@dunyong.com

LAUNDROMAT HAPPY INN

Open 7 dagen per week
8 AM - 10 PM

The best value in town
WARMOESSTRAAT 30
1012 JE AMSTERDAM
(020) 624 84 64
happyinn@planet.nl

Oude Waal 11
1011 BZ Amsterdam
020 - 624 32 03
www.hemelsemodder.nl

restaurant
**Hemelse
Modder**
sinds 1984

VERENIGING

VRIENDEN VAN DE AMSTERDAMSE BINNENSTAD
met hart voor de stad

Kom met de Vereniging Vrienden van de
Amsterdamse Binnenstad (VVAB) op voor:
• behoud en herstel van de historische
bebouwing van de binnenstad
• het bevorderen van een goed woon- en
werkklimaat

Nog steeds worden plannen gemaakt en
ontwikkelingen geïnitieerd, die een
bedreiging vormen voor het unieke
karakter van onze binnenstad.
Plannen, die het monumentale karakter
aantasten of ontwikkelingen, die eerder
passen in een pretpark dan in onze mooie
binnenstad.

Nu meer dan ooit is het nodig voor de
VVAB om op te komen voor de binnenstad.
Meer informatie over de vereniging
vindt u op:

www.amsterdamsebinnenstad.nl

draag uw steentje bij en word lid!

Meld u aan als lid op www.amsterdamsebinnenstad.nl/lidworden

De Roode Leeuw

René Wildeman:

'Ons terras heeft bestaansrecht'

René Wildeman, altijd in keurige krijtstreep, is sinds 1999 directeur van de Roode Leeuw op het Damrak. Eind dit jaar gaat hij met pensioen. Zijn vurigste wens is dat het overdekte terras van het hotel-restaurant mag blijven. Want zeg nou zelf: moet de Roode Leeuw opzij voor de Rode Loper?

Wildeman is geen geboren Amsterdammer. Hij heeft er zelfs nooit gewoond. Geboren in Den Haag en opgegroeid in Wassenaar volgde hij de hogere hotelschool in het Zwitserse Lausanne.

In de twintig jaar dat hij in Zwitserland verbleef, klom hij op van receptionist tot adjunct-directeur van verschillende prestigieuze hotels. Hij trouwde een Deense en kreeg samen met haar twee zoons. In de jaren tachtig keerde hij met zijn gezin terug naar zijn geboorteland. Hij heeft nog in een aantal andere Amsterdamse hotels gewerkt en begon toen in de Roode Leeuw.

Eind dit jaar gaat Wildeman met pensioen. Niet echt van harte, want in de vijftien jaar dat hij hier directeur is heeft hij zijn ziel en zaligheid in het bedrijf gestopt. 'Ik ga iedere morgen met plezier naar mijn werk', vertelt hij. 'Ik heb hier een geweldig team van jonge mensen om me heen. Dat houdt mij ook jong.'

Rode Loper

Het Damrak staat zo'n beetje op z'n kop tijdens de werkzaamheden om van deze toegangspoort, dit visitekaartje van de stad, een mooie Rode Loper te maken. Nou ja, rood: een deel wordt rood en een deel wordt grijs, maar een kniesoor die daarop let. Het wordt groots en ruimtelijk met brede stoepen en zo weinig mogelijk obstakels.

Alle gevelaanbouwsels op de begane grond en overdekte terrassen zijn inmiddels verdwenen op één na: die van hotel-restaurant de Roode Leeuw. Al meer dan een eeuw is het restaurant niet alleen een begrip in Amsterdam, maar ook ver daarbuiten. Het overdekte terras dateert van 1935 en was oorspronkelijk een serre met openslaande ramen, opgetrokken in de stijl van het zes jaar eerder zo jammerlijk afgebrande Paleis voor Volksvlucht. Het is ook een van de oudste overdekte terrassen van de stad.

Een terras met bestaansrecht, zou je zo zeggen, en dat is ook wat directeur René Wildeman in de nu al anderhalf jaar durende gesprekken met de gemeente iedere keer weer benadrukt. 'Kennelijk hebben ze dat in het verleden ook zo opgevat, want tijdens de herprofilering van het Damrak begin jaren negentig moesten alle aanbouwsels en terrassen het veld ruimen – behalve ons terras.'

Promotie

Wildeman: 'Ik kan me de eerste keer dat ik vanaf het Centraal Station het Damrak op liep nog goed herinneren. Het verschil met Genève, waar ik toen net vandaan kwam, was wel heel erg groot. Het was hier toen nog een ongelooftelijke puinhoop. Ik dacht: waar ben ik in terechtgekomen. Dat is nu natuurlijk heel anders. Er is heel veel goeds tot stand gebracht.' Daar heeft hij zelf trouwens best een aandeel in gehad. Hij trad al snel toe tot het bestuur van de Vereniging Amsterdam City en enkele jaren geleden werd hij ook voorzitter van de

René Wildeman: 'Ik dacht: waar ben ik in terechtgekomen'

Ondernemersvereniging Damrak. Hij was onder meer zijdelings betrokken bij het project Welcome Amsterdam met de *touringcar stewards* op de Prins Hendrikkade voor het Victoria Hotel, en bij de bundeling van alle Amsterdam promotieclubjes tot één samenwerkende organisatie Amsterdam Marketing.

Serre?

Het is wel een beetje jammer dat de eigenaren – het hotel is vanaf de oprichting in 1911 nog altijd in handen van dezelfde twee families – de serre ergens in de jaren tachtig hebben laten verbouwen in een voor die tijd wat modernere versie. Wildeman: 'Dat was voor mijn tijd, maar zo dacht men toen. Dat men nu anders omgaat met historische en monumentale zaken heeft veel te maken met voortschrijdend inzicht.'

Als het aan stadsdeel ligt, zal ook dit befaamde hotel-restaurant binnenkort zijn overdekte terras moeten verwijderen. In overleg met de gemeente heeft Wildeman echter een architect in de arm genomen om te kijken of een verbouwing in de stijl van de oorspronkelijke serre met openslaande ramen wellicht aanvaardbaar is.

'Afgezien van het feit dat ons terras al bijna zeventig jaar de entree heeft gedomineerd, beslaat dit deel ongeveer een derde van onze restaurantcapaciteit. En dat is een fors deel van onze omzet. Bovendien zullen we de ingang moeten veranderen volgens de huidige richtlijnen en dat zou betekenen dat we nog eens een aantal tafels en stoelen kwijtraken.'

Hollands

De Roode Leeuw heeft in zijn meer dan honderdjarige bestaan al verschillende verbou-

wingen ondergaan. Het aantal kamers is in de loop der jaren fors uitgebreid en onder leiding van Wildeman is het restaurant omgetoverd tot een brasserie met mooie warme kleuren en comfortabele banken en stoelen.

Aan de grote leestafel wordt 's morgens het ontbijtbuffet geserveerd. Op de kaart staan regionale gerechten zoals erwtensoep met roggebread en spek, stampotten en Hollandse haring met korenwijn. Daarnaast is het restaurant befaamd vanwege zijn mosselen en staan in het seizoen traditiegetrouw de asperges op het menu. Ook het *Captain's Dinner*, kapucijners met onder meer spekjes, uitjes en zuur, is een specialiteit van het huis. In de buitenlandse gidsen wordt het restaurant dan ook aangeprezen als typisch Nederlands en menige toerist heeft zich al tegoed gedaan aan een echte 'Hollandse' maaltijd.

Cadeau

Na zijn pensionering zal Wildeman zich zeker niet terugtrekken achter de geraniums. Integendeel, al een paar jaar is hij examinerator bij een ROC en daar gaat hij gewoon mee door. Verder heeft hij al hier en daar contact in de hotelwereld over een adviseurschap. Daarnaast is hij een fanatiek sporter en doet hij aan hardlopen en fietsen.

Zijn vurigste wens voor nu is echter dat zijn pleidooi voor het behoud van de serre vruchten zal afwerpen. 'Het zou toch mooi zijn als ik met die wetenschap aankomende december afscheid kan nemen. Dat zou nog eens een prachtig cadeau zijn.'

Kegelen en biljarten

De Roode Leeuw is niet het eerste pand met deze naam in Amsterdam. Al in de vijftiende eeuw zat er een logement met dezelfde naam op ongeveer dat deel van de Dam waar nu het wassenbeeldenmuseum Madame Tussauds en het kledingbedrijf van Peek & Cloppenburg zitten. In 1838 moest dit pand wegens bouwvalligheid gesloopt worden. Daarna herrees de Roode Leeuw nog als Noord-Zuid Hollandsch Koffiehuis aan de Vijgendam, zoals de Dam toen werd genoemd, tot ook dit pand begin twintigste eeuw gesloopt moest worden. Het waren de jonkheren Bicker en Pestors, beiden nazaten van oude Amsterdamse regentengeslachten, die in 1911 besloten tot de oprichting van een 'nieuwe' Roode Leeuw in twee naast elkaar liggende panden aan het Damrak. In de kelder werden kegelbanen aangelegd en op de eerste verdiepingen feestzalen en hotelkamers. De kegelbanen zijn allang verdwenen, net als de feestzalen met het grote biljart waar vaders op zondagmiddag hun gezin mee naar toe namen, hun vrouw en kinderen met een versnapering aan een tafeltje parkeerden en vervolgens met al die andere vaders een lekker potje gingen biljarten. Dat waren nog eens tijden!

1012: Beelden en feiten

De slag om de Wallen

In maart en april zond KRO Brandpunt Reporter een tweeluik uit onder de titel *De slag om de Wallen*. De reportages schetsten een tamelijk eenzijdig beeld van een falende gemeentelijke overheid. De aan het woord gelaten prostitutie-exploitanten hielden krokodillentranen over zoveel onrecht dat hen werd aangedaan. En in de beklagdenbank zat de burgemeester – niet de mensen die het fout-geldcircuit in stand houden.

Reportages als van de KRO (en eerder van Frans Bromet) slaan een valse toon aan in de informatievoorziening over de Amsterdamse Wallen. Steevast wordt bij deze beeldvorming voorbijgegaan aan de feiten over misstanden op de Wallen.

Die feiten spreken voor zich.

In 1996 kwam de commissie Van Traa met een rapport dat er niet om loog. Eén van de conclusies was dat er op grote schaal crimineel verworven kapitaal werd witgewassen door investeringen in onroerend goed in het 1012-gebied, met een grote verwevenheid van de boven- en de onderwereld. Het Emergorapport uit 2011 toonde schrijnende misstanden aan in de prostitutie.

In voorgaande jaren waren er al diverse signalen dat de situatie in het Wallengebied uit de hand liep en dat de overheid haar greep op de buurt dreigde te verliezen.

Het zijn vooral de inspanningen van bewoners en ondernemers geweest die hebben geleid tot de uiteindelijke Strategienota: coalitieproject 1012.

Uitdagingen

Nu er een nieuw stadsbestuur is aangetreden, mag het doel van het coalitieproject niet uit het oog worden verloren. Het tegengaan van 'fout vastgoed', gevolgd door het goed beheeren van verworven panden is een eerste voorwaarde om de balans in de buurt terug te brengen. Het mag niet zo zijn dat het gewonnen terrein nu weer wordt prijsgegeven.

Maar het bestuur staat voor meer uitdagingen. Terwijl de mensenhandel steeds zichtbaarder wordt gemaakt, is de justitiële capaciteit nog steeds ontoereikend. Naast de aanpak van de top-600 zal dus ook de bestrijding van misstanden in de prostitutie hoge prioriteit vragen.

Ook de druk die het toerisme op de buurt legt zal initiatieven vragen van B & W. Bewoners

maken zich, ondanks geruststellende woorden vanuit de politie en het stadsbestuur, grote zorgen nu het politiebureau van de Wallen verdwijnt. De openbare ruimte van en de openbare orde op de Wallen hebben voortdurende aandacht nodig, en dat ondervangt een gemeentelijke dienst niet met handhavers zonder politieopleiding.

Wie rond Pinksteren – de drukste dagen van het toeristenseizoen – naar 14020 belde om inzet van de dienst Handhaving te vragen, kreeg na enig doorverbinden te horen: 'U moet begrijpen dat 't wel Pinksteren is ... dan is veel van ons personeel met vakantie.' Zo is de slag om de Wallen nog niet gewonnen.

Rechtop in bed

Overlast verspreidt zich langzaam door de buurt. Ook in aanvankelijk rustiger straten is de hinder steeds nadrukkelijker aanwezig. Een bewoner van de Achterburgwal vraagt zich af waar het naartoe gaat.

'Ongeveer een jaar woon ik nu in het zuidelijke Burgwallengebied. Sindsdien denk ik regelmatig aan Herman Finkers. Dat zit zo. Finkers had ooit een sketch waarin hij een medewerker van de meubelafdeling van een warenhuis speelde. De verkoop van kussentjes liep heel slecht. Als een klant vroeg: "Verkoopt u ook kussentjes", antwoordde hij dan ook: "Nou, we hebben ze wel, maar we verkopen ze nooit." Ik moet altijd aan deze sketch denken als ik een van de dienstwagens met daarop groot het woord HANDHAVING van de gemeente Amsterdam zie rijden. Ze hebben wel handhavers, maar handhaven ze ook?'

Aan bestrijding van overlast lijkt vrij weinig te worden gedaan. Nachtelijk lawaai is daarvan een voorbeeld.

'Er zijn steeds vaker groepjes toeristen die 's nachts lallend over straat gaan. Toen ik hier net woonde, fungeerden de Damstraat, de Oude Doelenstraat en de Oude Hoogstraat nog als een duidelijke scheidslijn: enorm druk aan de noordkant, opvallend rustig aan de zuidkant. Nu, slechts een jaar later, is die scheidslijn behoorlijk vervaagd. Ook in het zuidelijke deel van de Burgwallen veroorzaken groepjes toeristen nu steeds vaker geluidsoverlast met hun dronkemansgeschreeuw. Ik heb nog nooit gezien dat de dienst Handhaving of de politie zo'n groepje daarop aanspreekt. Gebeurt dat eigenlijk ooit?'

Een andere bron van ergernis zijn de taxi's.

'Zoveel als er over de Burgwallen rijden, is krankzinnig. Eindeloos zijn ze op zoek naar klanten. Na een uur of half tien 's avonds is vrijwel iedere rijdende auto in het gebied een taxi. Dit is op zich natuurlijk niet verboden en "dus hoeft er kennelijk ook niets gehandhaafd te worden." Zoals zo vaak is het halve Rusland door taxi's geblokkeerd. En op de brug staan de chauffeurs gezellig met elkaar te praten naast hun taxi's. De motoren draaien.

Dit speelt zich dagelijks af, vrijwel de hele dag door. Maar de dienst Handhaving heb ik hier nog nooit iets aan zien doen, terwijl het monotone motorgeluid van stilstaande taxi's uiterst irritant is, om over de luchtvervuiling maar te zwijgen.'

Beste handhavers, verkoopt u ook kussentjes?'

'Inzet politie staat los van plek politiebureau'

De sluiting van politiebureau Beursstraat komt eraan. Maar blijft de buurt daarna wel veilig en leefbaar? Volgens Herman Hilgeman, Chef Basisteam Burgwallen, hoeven de bewoners zich geen zorgen te maken over de inzet van de politie.

Hilgeman: 'Wij moesten dit pand wel uit, want het werd echt te klein. Op zoek naar een groter pand, het liefst zo dicht mogelijk bij de Wallen, zijn we uiteindelijk uitgekomen op de hoek van de Nieuwezijds Voorburgwal en de Nieuwezijds Kolk. Ik verwacht dat wij in januari 2016 naar die nieuwe locatie verhuizen.'

Hoe kan de politie garanderen dat er voldoende capaciteit in het Wallengebied beschikbaar blijft?

'De locatie van een politiebureau is niet bepalend voor de inzet van agenten op straat', zegt Hilgeman. 'Ons team begint iedere ochtend in de omgeving van het Zuiderkerkhof en het Centraal Station, omdat we weten dat daar de hangers en slapers vaak de grootste overlast veroorzaken. Overdag ligt de nadruk van de inzet op het winkelgebied en tegen de avond verplaatst ons werk zich richting Wallengebied, waar het dan het drukst is. Zo zorgen we ervoor dat we steeds daar zijn waar het nodig

is. Qua inzet zal die systematiek niet veranderen. Ook niet na een verhuizing.'

Blijven melden

Hilgeman begrijpt wel dat buurtbewoners bezorgd zijn als bureau Beursstraat verdwijnt. 'Onze zorg is en blijft of we wat wij hier bereikt hebben, ook zo kunnen houden. Het is zo'n kwetsbare buurt, je kunt hier niets loslaten. Voordat je het weet, heb je bijvoorbeeld de drugsproblematiek weer terug.'

'Onze normale inzet wordt bepaald door het analyseren van informatie over aangiftes en

meldingen, aangevuld met eigen bevindingen. Om zicht te krijgen en te houden op overlast en criminaliteit moet het publiek ons dat blijven melden. Daarmee krijgen wij een beeld en daar wordt de inzet naar bepaald. Maar we kunnen niet overal tegelijk zijn en we moeten dus keuzes maken. Ook al lijkt het soms alsof er niets met een melding wordt gedaan, toch gebruiken we deze in het wekelijkse overzicht om te bepalen hoe de buurt eruitziet. Die informatie is erg belangrijk voor ons.'

Mensenhandel

Jolanda de Boer: 'Dat we dit hebben gepikt en toegestaan!'

Jolanda de Boer is officier van justitie in het arrondissement Amsterdam. Zij is sinds zeven jaar belast met mensenhandel. 'Het valt niet mee op de Wallen,' zegt De Boer. 'Het is anders dan KRO Brandpunt Reporter en anderen ons misschien willen doen geloven.' Een interview.

Waar komt het misbruik van vrouwen in de prostitutie vandaan?

In 2000 is prostitutie een legaal beroep geworden, zodat mondige vrouwen als zzp'ers een bestaan kunnen opbouwen. Maar vervolgens ging de overheid achterover leunen. Totdat de ogen opengingen, onder meer door het onderzoek waarin Saban B. een rol had. Daaruit bleek dat veel vrouwen in verschillende steden werden uitgebuit, vaak met geweld. Ze moesten alles afstaan. Overal zag je hetzelfde beeld. Daarna kwam het Emergo-project.

We weten nog steeds niet zeker of het bij het misbruik in Amsterdam nu om tien of om tachtig procent van de prostituees gaat. Maar zelfs bij tien procent heb je het nog over zo'n 400 gevallen per dag.

De schattingen komen onder andere van de prostitutiecontroleurs. Ik krijg veel zaken uit de prostitutie, die bijna allemaal op de Wallen spelen. Het zijn twintig tot dertig zaken per jaar met verdachten die vervolgd worden. Per zaak gaat het dan om één tot zeven verdachten, per dossier zijn er één tot tien slachtoffers en dat is nog maar het topje van de ijsberg. Er is gewoon te weinig capaciteit om alles aan te kunnen pakken.

Bovendien is de aangiftebereidheid laag. Politie en stadstoezicht doen veel controles, maar zolang een meisje blijft volhouden dat er niks aan de hand is heb je weinig aanknopingspunten. Maar we moeten niet op aangiftes gaan zitten wachten. Het zijn de raamexploitanten of de beheerders van een bordeel die onmiddellijk de politie zouden moeten bellen als zij het vermoeden hebben dat iets niet pluis is. Zij zijn het eerste contact met een prostituee op haar werkplek. Er zijn meisjes uit Hongarije bij, die vaak geen woord Engels of Nederlands spreken. Daarom is een intakegesprek met een taaltoets nu verplicht.

Welke instrumenten heeft de handhaving momenteel?

Allereerst doet het gemeentebestuur enorm zijn best om de nieuwe procedure goed van start te laten gaan.

Er zijn bijvoorbeeld workshops voor exploitanten om een bedrijfsplan te helpen opstellen. Zij hebben enorm veel ondersteuning nodig. Dan volgt het handhaven en dat zal naar verwachting stevig gebeuren. Als een exploitant zich niet aan de regels van de APV houdt, kan de vergunning worden ingetrokken. De APV is vorig jaar aangescherpt.

Exploitanten zijn ondernemers in een gelegaliseerde bedrijfstak. Ze hebben een zorgplicht. Ik verwacht daarom in de toekomst veel meer meldingen, ook van hen, want ik zie in de dossiers wat er jarenlang met een meisje is gebeurd. Ik kan het niet geloven als een exploitant zegt nooit iets gemerkt te hebben. Laten we hopen dat de bestuursrechter hierin meegaat.

En als ik bijvoorbeeld in een dossier lees dat een meisje iets belastends over een exploitant zegt, zal ik dat delen met het gemeentebestuur. Voorheen werd dat niet gedaan.

Let wel: Hoewel ze zelf overigens bijna niet meer in het Wallegebied komen zijn er in recente zaken wel degelijk pooiers voor mensenhandel veroordeeld tot flinke celstraffen.

Jolanda de Boer: 'Onvoorstelbaar dat er zo weinig aandacht is voor de misstanden die zich afspeelen'

Er is een gestage stroom van zaken en soms halen ze de publiciteit, zoals een zaak in januari. Een hoofdverdachte hoorde dat twee dames aangifte tegen hem hadden gedaan. Hij werd in Duitsland aangehouden toen hij even wilde zorgen dat ze de aangifte zouden intrekken. De straffen waren toen tien en zes jaar.

En de Belastingdienst is sinds een paar jaar nauw betrokken bij de aanpak, ook met onderzoek naar exploitanten. Er valt genoeg voor ze te halen. Het Regionaal Informatie en Expertise Centrum, ten slotte, beschikt over een cluster mensenhandel. Daar wordt informatie uitgewisseld en er worden analyses gemaakt. Het cluster is binnen het RIEC nu bijna een jaar bezig. Resultaten zien we nu al. Over vijf jaar kunnen we echt zeggen hoe effectief het is.

Het is voor bestuurders trouwens soms best lastig om in hun politieke omgeving de rug recht te houden. Eenzijdige beeldvorming, zoals onlangs in KRO Brandpunt Reporter, helpt ook niet.

Het gaat er kennelijk hard aan toe.

Ja. Ik vind het onvoorstelbaar dat er in een

land als Nederland zich zoveel misstanden afspeelen en dat hier relatief weinig aandacht voor is. Men denkt kennelijk nog steeds dat het wel meevalt.

Er wordt geschat dat tachtig procent van de vrouwen op de Wallen van Oost-Europese afkomst is. Arme Oost-Hongaarse vrouwen worden geronseld door pooiers, of door vrouwen die eromheen hangen. Ze komen met de bus naar Amsterdam omdat het heel eenvoudig is om een raam te huren. Ze weten dat je hier veel geld kunt verdienen, ook al is de afspraak dat ze de helft of meer aan hun pooier moeten afstaan.

In werkelijkheid moeten ze vaak elke dag het grootste deel van hun verdiende geld afstaan en en mogen ze net genoeg geld houden om een hamburger en sigaretten te kunnen kopen. Ze worden vaak bedreigd en soms zelfs met een knuppel bewerkt en durven dus vaak geen aangifte te doen. Ik heb er in de loop van de afgelopen jaren minstens honderd gesproken. In verhoren zeggen Hongaarse meisjes altijd dat andere Hongaarse meisjes worden uitgebuit – behalve zichzelf. Want, zo zeggen ze, een Hongaars meisje redt zich niet in haar eentje.

Maar als er zoveel bordelen sluiten, verplaatst het probleem zich misschien naar de escort?

Nee. Ten eerste zal de toevoer vanuit de mensenhandel aanzienlijk afnemen als je het minder makkelijk maakt. Dat bereik je onder meer met minder ramen.

Verder weten we uit onderzoeken en strafdossiers dat er in de prostitutie 'schotten' bestaan tussen de sectoren. Een raamprostituee gaat, zeker als ze geen Nederlands of Engels spreekt, niet zomaar in een club werken. Roemeense dames in de escort zijn over het algemeen niet eerst raamprostituee geweest. Uit onderzoeken zie je dus niet dat de problematiek zich verplaatst.

Bovendien je moet ergens beginnen, zeker als het zo zichtbaar is. Als we alles maar zo willen houden omdat het nu tenminste zichtbaar is, ja, dan gaan we dus met zijn allen zitten kijken naar allerlei misstanden. De politie heeft nu al zijn handen vol aan de aanpak van misstanden op de Wallen zelf. Er is nu weinig capaciteit om misbruik *buiten* dat circuit aan te pakken. Had de politie meer tijd om op internet te rechercheren, dan zouden ze waarschijnlijk veel meer zaken van escort van minderjarige meisjes opsporen. Die zien we nu bijna niet.

Rotterdam kent geen raamprostitutie. Er is daar wel een officier van justitie voor mensenhandel. Dat levert een heel ander soort zaken op dan in Amsterdam; minderjarige Nederlandse meisjes die slachtoffer zijn van loveboys, bijvoorbeeld. In Amsterdam lukt dit dus nog niet goed zolang de misstanden in de raamprostitutie nog zoveel capaciteit vergen. Legaliseren van de prostitutie alleen heeft het probleem van het misbruik niet opgelost. Strengere en geconcentreerde handhaving gaat daar hopelijk wel een stevige bijdrage aan leveren.

Wordt er wel streng genoeg gestraft?

Tussen 2005 en 2013 is de maximale gevangenisstraf op de meest eenvoudige vorm van mensenhandel verdubbeld van zes naar twaalf jaar. Dat geeft aan hoe serieus de politiek het neemt en het is ook een signaal aan de rechters. Vroeger las je in een vonnis nog weleens dat de rechter het minder strafwaardig, dus minder erg vond. Tsjja, denk ik dan. Gelukkig zijn er nu gespecialiseerde rechtbanken, die de problematiek kennen.

Ik geef nog een voorbeeld van de hardnekkigheid van de daders. Recentelijk kreeg een verdachte een gevangenisstraf van tien jaar. Maar in 2009 was hij ook al eens veroordeeld, voor uitbuiting van vijf vrouwen met geweld. Hij kreeg toen maar 21 maanden! Zodra hij kon bellen in de gevangenis ging hij gewoon verder, weer met minstens vijf vrouwen. Die moesten alle dagen van de week werken, dubbele diensten draaien en verantwoording afleggen over hun verdiensten. Ze mochten niets zelf houden. Dat is de wereld waar we het over hebben.

En komt dit ooit nog goed?

Op korte termijn ziet ik niet veel verbetering. Het wetsvoorstel Regulering prostitutie is uitgekleeft. De registratieplicht is eruit omwille van de privacy, en ook de vergewisplicht komt er niet. Dat zijn gemiste kansen!

Maar op de middellange termijn wordt het wel beter. Mijn droom is dat we ooit zeggen: 'Dat we dit hebben gepikt en toegestaan!' Als het nieuwe College van B&W van Amsterdam een kijkje wil komen nemen in de wereld van de mensenhandel, bijvoorbeeld op een zitting of bij een voordracht, dan zijn ze bij dezen van harte uitgenodigd.

trouwen dineren vergaderen

(privé)concerten | presentaties | congressen/symposia | (diploma)uitreikingen | en meer...

www.bethanienklooster.nl
Barndesteeg 6b Tel. 020 - 625 00 78**Het Bethaniënklooster****DE BAKKERSWINKEL**Warmoesstraat 69
1012 HX Amsterdam
020 489 80 00
www.debakkerswinkel.nlDe Bakkerswinkel Meenemen
Warmoesstraat 133
1012 JB Amsterdam
020 320 64 36openingstijden:
ma-vrijdag: 8.00-17.30 uur
za-zondag: 9.00-18.00 uur**Amsterdam Centrum**

ontbijt • lunch • high tea • parties

ook zuurdesembrood, zoete en hartige taarten om mee te nemen

Warmoesstraat 111

Elk vermogen heeft zijn eigen verhaal.

Dat verhaal is het vertrekpunt van alles wat wij doen. Wat uw doelen, persoonlijke ambities of idealen ook zijn, wij helpen u de keuze te maken die bij u past. Zo maken we Private Banking ook echt private.

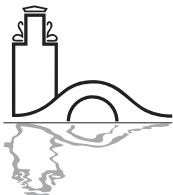
Private Banking echt private maken.
Dat is het idee.

Rabobank. Een bank met ideeën.

www.rabobank.nl/privatebanking

Rabobank

Administratiekantoor
MichielsenAdministratie
Advies
Begeleidingbij persoonlijke dienstverlening
tel: 0654 71 70 70

Parfumerie "MARJO"

Filiaal: Damstraat 27 -29 & Zeedijk 68-70

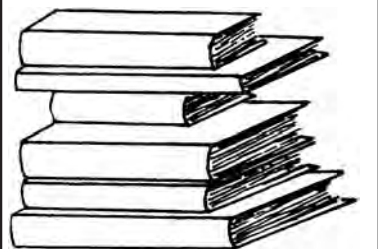
Meer info & bestellen: 0900-7273863 35ct p/m

TIP!
bekijk online
de DagDealOnline verkoop:
parfumerie.nl

Ook adverteren in

d'Oude Binnenstade-mail naar: info@oudebinnenstad.nlJe zou je poten
uit je k... lopen
om hier een
borrel te kopen**Rinus Wil Rob**DE L'EUROPE
AMSTERDAM
Geniet van het nieuwe De L'EuropeHOOFDSTAD
BRASSERIE
DE L'EUROPE - AMSTERDAMHoofdstad Brasserie
Gelegen aan de Amstel met prachtig
uitzicht op De Munt.
3-gangen-menu voor € 35,-
inclusief wijnarrangement voor € 48,-
Dagelijks geopend van 07.00 - 23.00 uur

Freddy's

Freddy's Bar
Geniet van het perfect getapte biertje of
een mooie klassieke cocktail in de hotelbar
waar De L'Europe's gasten en
Amsterdammers graag samenkomen.
Dagelijks geopend van 15.00 - 01.00 uurDe L'Europe Amsterdam, Nieuwe Doelenstraat 2-14
Amsterdam, T: +31 (0)20 531 17 77 E: hotel@leurope.nlANTIQUARIAAT
A. KOK & Zn.Oude Hoogstraat 14-18
1012 CE Amsterdam
telefoon 020 - 623 11 991
fax 020 - 623 28 09
e-mail: kok@xs4all.nl
internet: www.nvva.nl/kok/index.htmIn- en verkoop van
prenten en boeken.
Specialisaties o.a. Kunst,
Letterkunde, Architectuur,
Archeologie, Topografie,
Etnografie & Biologie.

nvZeedijk

beveelt aan:

Sugar & Spice
Bakery

Zeedijk 75

De lekkerste home-made muffins,
broodjes en koffie bij Sugar & Spice
Bakery. Kom gezellig ontbijten of
lunchen op de Zeedijk.

Alles is ook 'to go'.

Zeedijk 47
1072 AR Amsterdam
+ 31 (0)20 625 84 67
+ 31 (0)20 620 33 49
info@nvzeedijk.nl
www.nvzeedijk.nl

NV Zeedijk: buurtverbetering door sociaal beheer

JAN IJSKES
FUNDERINGSTECHNIKEN
"DE COOGH"

- Plan ontwikkeling, constructeur en vergunning aanvraag.
- Trillingsarm heien en trillingsvrij persen Ø114 t/m Ø406 mm.
- Inpandig aanbrengen van stalen damwand.
- Heimachines met een doorrijdbreedte vanaf 63 cm.
- Minimale werkhooft 1,35 meter.
- Funderingsherstel inclusief sloop en betonwerkzaamheden.
- Opvijzelen en rechtzetten van woning en gebouwen.
- Paaladvies en paal controleberekeningen.

FUNDERINGSSPECIALISTDaam Schijfweg 22-24, 1507 BD Zaandam
Tel.: 075 - 616 39 04, Fax: 075 - 635 67 62
info@decoogh.com / www.decoogh.comCOMPAGNIETHEATER
KLOVENIERSBURGWAL 50, AMSTERDAM

JULI & AUGUSTUS

GESLOTEN WEGENS RENOVATIEWERKZAAMHEDEN

TASSO HET NATIONALE TONEEL
DI 16 - ZA 20 SEPTEMBER 20.30 UUR
DI 23 - ZA 27 SEPTEMBER 20.30 UUR**HIGHLIGHTS**
SEIZOEN 2014 / 2015
WWW.COMPAGNIETHEATER.NL

Adrie Saarloos Zo'n kind uit de Korte Niezel

Haar wieg stond op de Zeedijk, maar waar Adrie Saarloos (1938) precies geboren is weet ze niet zeker. Mogelijk in het huis op Zeedijk nummer 53.

Het gezin Saarloos verhuisde al vrij snel naar de Nieuwe Brugsteeg, waar vader Saarloos toentertijd het café Three Horses had. 'Ja, ik denk dat het daardoor komt, dat ik altijd vrolijk ben. We hadden in het café zo'n ouwerwets orgel en mijn box stond daarvoor. Muziek, lawaai om me heen, dat kan ik wel hebben.'

Als Adrie elf jaar is, vestigt het gezin zich voorgoed op de hoek van de Korte Niezel en de Achterburgwal. Het café daar wordt eerst gerund door haar ouders en daarna nog 28 jaar lang door Adrie en haar man. Het heet: De Zeevaart.

De dames

Hoe was dat nou, zo'n jong meisje midden op die Wallen?, vragen we haar.

'Als kind zie je dat allemaal niet zo. Dat is gewoon, eigenlijk. We speelden op straat, deden een soort dieffie met verlos op de Zeedijk. Daar was een ouwe dame met een café, die deed dan voor ons de deur open, konden we ons daar verstoppen. Het was wel veel rustiger dan nu. Je zag nauwelijks auto's. En boodschappen doen voor de hoeren, ja, dat deed ik ook wel. Ze waren altijd heel vrijgevig hoor. Ik weet niet beter dan dat ze er altijd waren.'

En hoe vertel je aan een kind in die tijd, dat de dames er zaten om met seks aan

Adrie (rechts) met de onafscheidelijke Truus in De Zeevaart

centen te komen?

'Nou, dat was simpel. Als je aan kwam lopen, zag je in zo'n spionnetje een uitgestoken been met een mooie kous eromheen. Dan wist je, dat werd mij toen verteld, dat ze er zaten om reclame te maken voor die kousen. Daar nam je genoeg mee als kind. Ja, en ik ben

ook wel streng opgevoed. Laat op straat hangen was er niet bij. M'n vader kwam me wel halen, hoor, als we wel eens gingen dansen bij Kras.'

Adrie trouwde, kreeg een mooie dochter en heeft 28 jaar hard gewerkt in de zaak. Soms achter de bar gestaan, het café schoongemaakt samen met haar

vader. 'Bang was ik ook niet. Toen de bank nog op het Damrak zat, liep ik rustig met de opbrengst van het café in een plastic zakkie over straat.'

De ballen van A3

Saai is het leven van Adrie niet geweest. Ze schiet in de lach: 'Mijn ballen waren beroemd. Zo stond dat geschreven op het leetje, boven de bar: de ballen van A3 zijn er weer. Als jij eens wist hoeveel kilo's gehakt ik gedraaid heb. En goede kwaliteit. Nee, voor rotzooi komen de mensen niet terug. Om elf uur gingen we 's morgens open, tot laat, maar altijd een gezellige sfeer en natuurlijk ook veel gelachen.'

Adrie vraagt zich weleens af, hoeveel van de oorspronkelijke bewoners nog op de Wallen zijn blijven wonen. En waarom zijn ze eigenlijk weggegaan? Haar uitzicht is niet veel veranderd. De vroegere goktent Mata Hari is nu een restaurant en verder is het veel drukker geworden. 'Maar ja, ik houd van mensen, ik ben niet zo moeilijk, ik houd van gezelligheid.'

Nee, achter de geraniums zul je haar niet vinden. Ze gaat alleen eropuit, maakt een reisje naar hier of daar en gaat ten minste eenmaal per week naar het kroegje. 'Dat hoort er voor mij bij, ik kom graag bij De Barderij op de Zeedijk en café Wiener in de Lange Niezel. Dat vind ik gezellig aan de bar, lekker met een wijntje.'

En zo wil ze – als het dan toch moet – op de foto: aan de bar, met een glas in haar hand. Adrie Saarloos, 75 jaar, gaat nooit weg uit de buurt.

Oude Kerk: plannen na overleg herzien

Het Masterplan van de Oude Kerk, volgens welk plan het oudste gebouw van Amsterdam een Centrum voor hedendaagse kunst moet worden, ligt sinds de presentatie ervan onder vuur.

Op 9 april is een prominente groep Amsterdammers in debat gegaan met de Stichting Oude Kerk. Onder leiding van Felix Rottenberg vond een rondetafelgesprek plaats. Deskundigen op het gebied van erfgoed, geschiedkunde, architectuur, bestuurskunde en kunst gaven hun visie op de toekomstplannen van de stichting.

Algemeen vonden de critici de plannen van directeur Jacqueline Grandjean te eenzijdig en niet bij het monument aansluiten. De programmering vond men weinig ruimte bieden voor bijvoorbeeld muziek en de historie van de Oude Kerk. Als uitkomst van dit gesprek zullen de voorzitter van de Oude Kerk Floris van Hall, directeur Grandjean en een delegatie van de aanwezigen de huidige plannen gaan doorlichten. Binnenkort komt er een voortgangsrapportage over een nieuw te formuleren toekomstplan. Een tweede punt van zorg was de verbouwing van de toreningang. Stadsdeel Centrum wilde de toren tot hoofdingang van het nieuwe museum maken om zo het nieuw gefileerde Oudekerksplein meer 'gezicht' te geven. Daarna kwam er een modern architectonisch ontwerp dat op veel kritiek van erfgoedliefhebbers stuitte.

Op 19 mei heeft hierover een gesprek plaatsgevonden op het stadhuis, waarin de plannen nog eens kritisch tegen het licht zijn gehouden. De uitkomsten van dit gesprek zijn opmerkelijk. Het torenontwerp wordt aangepast, waarbij rekening wordt gehouden met de monumentale uitstraling van de kerk en de toren. De grote deuren gaan open en door een glazen wand zullen wandelaars als een spannende kijkdoos het interieur van de kerk kunnen zien. De toeristeningang blijft aan de zijkant van de kerk. Zo wint het Oudekerksplein aan aantrekkelijkheid en kan ook het kerkelijk monument meer bezoekers trekken.

Taxi's Ronkende mallemol

Zomaar een zaterdagavond na tien uur. We lopen een rondje door de buurt. Veel bewoners ervaren overlast van taxi's. Die overlast zou verminderen met de komst van de nieuwe Taxiwet in 2013. Wat is daar nou van waar?

In de Oudebrugsteeg meldt een bordje: 'Motor af'. De standplaats naast de zijkant van de Beurs van Berlage is voor maximaal drie taxi's. Er staan er vijf en een zesde sluit aan. De achterste drie met draaiende motor. Klaar om weg te rijden, mocht er politie of handhaving in aantocht zijn. Zodra de voorste van het rijtje vertrekt, schuift er weer een nieuwe achteraan.

Bij het Barbizon-hotel is geen ruimte voor taxi's om stil te staan. Dus rijden ze langzaam voorbij. Op de kop van de Zeedijk staan er gemiddeld één of twee met draaiende motor. Bij het opstap-punt voor de toeristenbussen op de Prins Hendrikkade tegenover het Barbizon signaleren we drie taxi's, het rijtje groeit snel aan tot vijf. Na middernacht tellen we er zelfs tien.

De Gelderse kade is nu aan de westzijde bij de Schreierstoren voor auto's afgesloten. Hier heerst een weldadige rust. Maar als we verder lopen, staat er op de brug bij de Stormsteeg een ronkende taxi te wachten op een vrachtje. Erachter schuift een collega aan.

Op de taxistandplaats bij de Nieuwmarkt is het rond elven rustig. Taxi's stoppen meestal op de hoek van de Monnikensteeg. Bij de taxistandplaats bij de Kloveniersburgwal staan er op de

vijf beschikbare plekken slechts drie taxi's.

Op het Rusland bij het Radisson-hotel staat een taxi op een laad- en losplek. Verderop zien we wachtende taxi's op de brug met de Oudezijds Achterburgwal.

Op de brug van de Damstraat met de Oudezijds Voorburgwal komen we een carroussel van taxi's tegen. Hier staan permanent twee of meer taxi's met

draaiende motor half op de stoep. Een onafgebroken stroom taxi's draait in slow motion van Hotel The Grand linksaf de Damstraat in.

Op de Dam, voor hotel Krasnapolsky, waar duidelijk géén taxistandplaats is, wachten geruime tijd twee taxibusjes op groepjes toeristen.

We besluiten ons rondje bij de Oude Kerk. Behalve de onafgebroken stroom toeristen krioelt het van de fietstaxi's.

Een enkeltje Waterlooplein blijkt bij navraag 25 euro te kosten.

Helaas moeten we constateren dat de situatie sinds invoering van de Taxiwet niet structureel is verbeterd. Handhavers kunnen in dit gebied veel bonnen uitschrijven en zich daarmee in no time terugverdienen. Ze zijn ze nergens te bekennen, helaas.

RESTAURANT DE ROODE LEEUW
HOTEL AMSTERDAM

Knip de bon uit en lever deze in voor 10% korting op uw lunch of diner (excl drankjes)

Damrak 93-94 1012 LP Amsterdam
Tel : 020 - 555 06 66
Email: reservations@restaurantderoodeleeuw.nl
Website: www.restaurantderoodeleeuw.nl

een verborgen
schat

Ons' Lieve Heer
op Solder

Oudezijds Voorburgwal 40 Amsterdam
www.opsolder.nl

HANS
DOUGLAS
HAIR

NAAST HET
NH HOTEL BARBIZON PALACE

WOENSDAG T/M VRIJDAG: 9 - 21 UUR
DINSDAG EN ZATERDAG: 9 - 18 UUR
ZONDAG: 10 - 18 UUR
MAANDAG: 9 - 18 UUR

AMSTERDAM, PRINS HENDRIKKADE 50-72
020 - 627 30 37 020 - 556 45 64

Ook adverteren in

d'Oude
Binnenstad

e-mail naar: info@oudebinnenstad.nl

voor uw ramen

CAPSICUM
NATUURSTOFFEN
Oude Hoogstraat 1
Amsterdam
www.capsicum.nl
020 6231016

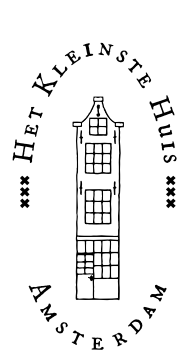
Mathilde
Grand Café

GRAND CAFE MATHILDE
Dam 9
1012 JS Amsterdam
t. +31 (0)20 - 554 6114

KONINKLIJK GENIETEN
MET UITZICHT OP DE DAM

PART OF THE NH WORLD

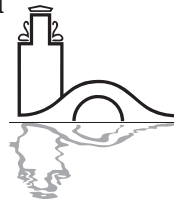

*Thee- en
keramiekboutique*
*Specialiteiten van
Hollandse bodem*

Oude Hoogstraat 22
1012 CE Amsterdam
020 - 752 7585
www.hetkleinstehuis.nl

Administratiekantoor
Michielsen

Administratie
Advies
Begeleiding

bij persoonlijke dienstverlening
tel: 0654 71 70 70

Warmoesstraat 141
Amsterdam
tel 020 6274174
fax 020 6389265
condoms@condomerie.com

CONDOMERIE

winkel
online shop
groothandel
deskundig advies
www.condomerie.com

WWW.CONDOMERIE.COM
CONDOOMSPECIAALZAAK

DE BRAKKE GROND

Eetcafé de Brakke Grond

Dagelijks geopend
voor koffie, lunch, borrel en diner.

DE KAASSPECIAALZAAK
WOUT ARXHOEK

De
Winkel

voor de
kaasliefhebber

DAMSTRAAT 19 AMSTERDAM TELEFOON 622 91 18

AMSTERDAM WARMOESSTRAAT 89
BERLIN MOTZSTRASSE 22
PARIS 24 RUE DU TEMPLE
24/7 MISTERB.COM

[FACEBOOK.COM/MRB.AMSTERDAM](https://www.facebook.com/mrb.amsterdam)

Ook adverteren in

d'Oude
Binnenstad

e-mail naar:
info@oudebinnenstad.nl

jemi

bloemenwinkel
warmoesstraat 83a amsterdam
020 - 625 60 34 www.jemi.nl

Wij zijn gespecialiseerd in:

- Abonnementen
- Trendy boeketten en arrangementen
- Bloemen lunches
- Workshops
- Bezorgservice voor binnen- en buitenland

Stof tot nadenken

De stoelen in de Oude Kerk waren aan een grote opknappbeurt toe. Kerkbezoekers zaten er op bij vieren, trouwen en rouwen, maar door dit jarenlange gebruik waren de zittingen zo versleten

dat je de historie letterlijk in je billen voelde prikken als je erop zat. Nu hebben 118 stoelen een tweede leven gekregen, waarbij de historie figuurlijk voelbaar is gebleven. Kun-

stenaar en ontwerper Sara Vrugt heeft ze in haar borduuratelier verrijkt tot een kunstproject.

De oude bekleding heeft ze vervangen door nieuwe stof met unieke dessins, ontworpen op basis van verzamelde verhalen van mensen uit de buurt: mythes, anekdotes en persoonlijke verhalen die aan de Oude Kerk, de Wallen of de stad verbonden zijn. De abstracte patronen zijn ontleend aan de architectuur van het kerkmonument.

Voor elke stoel heeft Sara Vrugt een apart textielontwerp gemaakt waarin zij uit elk verhaal een beeld en een woord heeft verwerkt. De ontwerpen zijn vervolgens geborduurd tot nieuwe bekledingen, die samen het complete verhaal vertellen.

Stadsdichter Anna Enquist heeft aan de verhalen 118 woorden ontleend en daarmee een contemplatief verhaal gevormd. Tijdens de eindpresentatie van het kunstproject op 22 juni konden bezoekers de stoelen 'lezen' in de opstelling van de dichtregels van Enquist en daarna in gebruik nemen. Maar natuurlijk zijn er van de stoelen met hun woorden ook vele andere opstellingen mogelijk, waardoor allerlei nieuwe zinnen ontstaan. Net koelkastpoëzie. Spelen mag!

Het kunstproject van Sara Vrugt strekt zich ook uit buiten de muren van de Oude Kerk. Aan de prostituties rondom de kerk heeft zij kussens aangeboden met hetzelfde motief als de kerkstoelen, maar in een andere kleur. Sara Vrugt tijdens de onthulling: 'Hoeveel verschil is er tussen de mensen die op de stoelen zitten en de dames op hun kussens rondom de kerk?'

Iedere stoel vertelt een uniek verhaal

Little Saigon

De nieuwste loot aan de stam van de vele Aziatische winkels in Chinatown is het Vietnamese eethuis Little Saigon. Het heeft in maart 2014 zijn deuren geopend op Zeedijk 88-90.

Naast vele Chinese restaurants, winkels en toko's hebben zich op de Zeedijk steeds meer andere Aziatische ondernemingen gevestigd, zoals een Aziatische trendstore en een Maleis, Vietnamees, Indonesisch en ook enkele Thaise restaurants.

De focus van Chinatown is dus niet meer alleen op China, maar steeds breder op Azië als geheel gericht. Ook de staf van Little Saigon is een mooie dwarsdoorsnede van Azië. De hoofdkok is Vietnamees en er is een tweede Tibetaanse kok. Allemaal kennen ze de Aziatische keuken door en door, aldus de (Indonesische) servicemanager Silvia Wijaya.

Streetfood

Little Saigon is het kleine zusje van het luxueuzere restaurant Saigon Café aan de Leidsestraat, dat drie jaar geleden is geopend. Little Saigon richt zich met zijn kleinere kaart meer op Vietnamees streetfood. Het motto is dat het snel,

goedkoop en lekker moet zijn, vertelt Wijaya.

Beide vestigingen richten zich groten-deels op Pho, het nationale noedelsoepgerecht van Vietnam. Het andere hoofdgerecht is Bun, een kom mihoensalade met loempia's en diverse toppings. Pho en Bun worden in Vietnam allebei bij stalletjes gegeten en niet in restaurants: vandaar de benaming *streetfood*. De keuken van Little Saigon is trouwens ook te klein om meer gerechten te maken.

Vanaf de opening zit de loop er goed in. Er staan regelmatig rijen wachtende mensen voor de deur van het kleine en intieme eethuis. De helft van de clientèle bestaat uit mensen uit de buurt en de andere helft is toerist. In het weekend zijn er wel erg veel dronken mensen, zegt Wijaya. De eerste keer dat ze op de Zeedijk kwam kon ze haar ogen niet kon geloven. Problemen heeft ze er nog niet mee gehad. Om de andere gasten niet te storen laat ze dronken groepen niet binnen. Veel buurtbewoners zijn ondertussen al vaste gast geworden van deze nieuwe aanwinst op de Zeedijk.

Little Saigon is elke dag geopend van 12 tot 22 uur (in het weekend tot 22.30 uur). Afhalen is ook mogelijk.

Tenzin Lhashetsang, Silvia Wijaya en Jason Nguyen

**BUURT
HISTORIE**

Willem de Jong van Poelgeest

Schreierstoren

Rond 1480 werd de Schreierstoren gebouwd als afsluiting van de middeleeuwse stadsmuur. Het was een stevige verdedigingstoren met dikke muren. Met zwaar geschut kon het IJ bestreken worden. Een palissade in het IJ met drijvende bommen die 's avonds werden gesloten, beschermdde de stad tegen indringers vanaf de zeezijde.

De toren rees aanvankelijk uit het water op. Later werd de Geldersekaade er tegenaan gelegd. In de grachtmuur zijn nog zandstenen delen te zien die afkomstig zijn uit de oude stadswal. Het gedeelte van de Prins Hendrikkade bij de toren heette eertijds Oudezijds Houttuinen, omdat er voornamelijk houthandel plaatsvond. Later, tot aan 1879, kreeg het de naam Teertuinen.

De toren dankt zijn naam aan de scherpe hoek in de stadsmuur waarop hij is geplaatst. Men sprak eertijds van een *screyhouck* of *scrayhouck*, wat scherpe of scheve hoek betekent.

Al heel lang heet het dat vrouwen hun zeevarende mannen vanaf deze plaats hebben uitgezwaaid en daarbij veel tranen hebben geplengd. Daarbij wordt verwezen naar een steen met reliëf uit 1569 in de buitenzijde van de toren waarop een vrouw staat afgebeeld. De vrouw is gekleed in een lang klassiek gewaad. Ze heeft een lint in het haar en ontblote boezem. Niet bepaald de manier waarop men de zeevarende uitzwaait!

De steen verwijst echter naar de Amsterdamse stedenmaagd. En de mythe over de wenende zeemannenvrouwen is ontstaan doordat er ook een oud werkwoord

schrayen bestaat, dat schreien betekent. Op 4 april 1609 vertrok Henry Hudson in opdracht van de VOC met zijn schip De halve Maen. Hudson was een Engelsman in dienst van de republiek. Op zijn tocht ontdekte hij de later naar hem genoemde rivier, nu de haven van New York. De halve Maen was 21 meter lang en had een laadvermogen van circa 80 ton, met een gemengd Nederlands-Engelse bemanning van twintig koppen aan boord.

Hudson kreeg de opdracht om een doorvaart naar Indië te vinden via Nova Zembla, maar hij negeerde deze op-

dracht en koos een noordwestelijke route. Zo belandde hij in de Hudsonrivier. Die bleek te ondiep en het schip keerde terug naar Dartmouth; dus niet naar Amsterdam, omdat Hudson bang was daar veroordeeld te worden wegens het negeren van zijn opdracht. In 1618 ging het schip bij Jakarta na een aanval door de Engels brandend ten onder. Hoewel het schip indertijd vanaf de rede van Texel is vertrokken en niet vanaf de Schreierstoren, heeft de Greenwich Village Historical Society in 1927 toch een bronzen plaquette tegen deze toren geplaatst.

Omgaan met overlastgevers

Schreeuwen, wildplassen en afval dumpen op straat. Met die vormen van overlast heeft het Wallengebied geregeld te maken en de daders zijn vaak bezoekers, al dan niet in groepen en al dan niet onder invloed. Bewoners en ondernemers die hen op hun gedrag willen aanspreken, weten echter niet altijd hoe ze dit moeten doen of voelen zich niet zelfverzekerd genoeg. Daarom biedt stadsdeel Centrum hun een training 'Omgaan met overlastgevers' aan.

De reacties op de eerste training op 10 juni waren zeer positief. Later dit jaar organiseert het stadsdeel daarom opnieuw een training van één dagdeel, waarop u tips en trucs te horen krijgt en leert wanneer aanspreken effectief is en wanneer dit juist averechts werkt. Heeft u interesse om deel te nemen, mail dan naar jrolf@centrum.amsterdam.nl. De exacte dag en tijd van de nieuwe training worden u dan later bekendgemaakt.

Alarm: 112

Politie:
Niet spoedeisend 0900-88 44

Wijkteam Beursstraat:
Buurtregisseurs:
Rob Oosterbaan 06 53 87 93 92
Hermanjan Jansen 06 22 94 41 19

Brandweer:
Alarmnummer 621 21 21
Centraal Bureau 692 93 94

Gezondheidszorg:
GG&GD (Ambulance) 555 55 55
Eerste hulp (OLVG) 599 30 16
Centr. Doktersdienst 088 00 30 600
Kruispost 624 90 31
Dierenambulance 626 21 21

Gemeente Amsterdam:
Internet: www.amsterdam.nl
Stadhuis 256 91 11
Horeca Overlastlijn 421 45 67
Milieudienst 14 020
Ombudsman 625 99 99

Stadsdeel Centrum:
Internet: www.centrum.amsterdam.nl
Algemene informatie 14 020
Meldpunt Zorg & Overlast 256 44 42
Meldpunt Overlast water 0900-93 94
Meldpunt Openb. Ruimte 14 020
(Reiniging, bestrating, groen, etc.)
Inspectie Bouwen en Wonen
ma/vrij 09:00-10:00 256 46 30

Nuon (Energie Noord West):
Afdeling Binnenstad 597 16 16
Openbare verlichting 597 26 26
Storingen elektra 597 12 34
Storingen gas 597 12 35

Dienst Stadtoezicht:
Hoofdkantoor: 251 21 21
Parkeerbeheer: 251 33 22
Wegslepen: 251 33 23

Wijkcentrum:
d'Oude Stadt 638 22 05

Taxi:
TCA-Centrale 0900 677 77 77
Taxi Direct 020 6 333 333
Stadsmobiel 441 00 55

nieuws overzicht

maart

24 Barack Obama komt naar het Rijksmuseum. President Xi Jinping bezoekt het Paleis op de Dam. Op de Dam heerst een balkonverbod voor omwonenden.

april

9 Een rondetafelgesprek moet een eind maken aan de impasse rond de plannen met de Oude Kerk, die een kunsthuis zou moeten worden. Een van de bezwaren is de verbouwing van de torenentree. Een nieuw masterplan en een nieuw voorstel voor de torenentree zijn in de maak.

14 Met veel passen en meten wordt een enorme dieplader met daarop een grondwerkmachine door de Warmoesstraat, Lange Nieuwe en de Oudezijds Voorburgwal gemanoeuvreed. De machine is nodig om de damwanden te slaan bij museum Ons' Lieve Heer op Solder.

23 De laatste peepshow van de Wallen en van Nederland, op Oudezijds Achterburgwal 84, gaat dicht. Volgens eigenaar Jan Otten levert deze vorm van erotisch vermaak nauwelijks nog geld op.

23 De gemeente Amsterdam hoeft de verkoop van softdrugs op de Wallen niet te gedogen. Dit heeft de rechtbank in Amsterdam bepaald in een zaak die was aangespannen door coffeeshophouders.

30 Op de Zeedijk, bij het koffie- en theehuis Van Wijs, is de eerste bitcoinautomaat van de stad in gebruik genomen. Snel en anoniem worden hier euro's omgezet in deze digitale munt.

mei

2 Parfumerie Marjo in de Damstraat en op de Zeedijk kan toch grote parfumerie reclame blijven verkopen. Met een creatieve verbouwing voert de parfumerie reclame en blijft zij toch binnen de regelgeving van het stadsdeel.

7 Stadsdeel Centrum organiseert een cursus 'Omgaan met overlastgevers' voor Wallenbewoners. Zowel in de buurt als in de (landelijke) media oogst de cursus 'tegen wildplassers' hilariteit.

24 Een derde stroomstoring in een week treft de Wallen. Toeval, zegt Liander. De boosdoener blijkt uiteindelijk een kabelbreuk in de Warmoesstraat.

25 In Cannes overlijdt 'Blonde' Wim Wagenaar op 77-jarige leeftijd. De in de Warmoesstraat geboren, op de Zeedijk getogen Amsterdammer was onder andere bekend als horeca-ondernemer en lijfwacht van verschillende BN'ers.

juni

13 De nieuwe coalitie van D66, SP en VVD wil minder geld besteden aan het opkopen van prostitutiepanden voor project 1012. Er komt meer aandacht voor de strijd tegen mensenhandel en de hulp aan prostituees.

18 Vuilnis stapelt zich op als gevolg van een staking van de vuilophaaldienst.

19 De Stichting Hartjesdagen kondigt aan dat het dit jaar weer feest zal zijn op de Zeedijk op 17 en 18 augustus. De zondag wordt een dag voor de buurt, de maandag voor het grote travestiefestival.

20 jaar PIC!

Twintig jaar geleden begon voormalig prostituee Mariska Majoor aan het Oudekerksplein met het Prostitutie Informatie Centrum (PIC). Ze geeft er informatie en beantwoordt vragen van toeristen en studenten, maar ook van prostituees en klanten.

De belangrijkste doelstelling van het PIC is mensen meer begrip en respect bij te brengen voor het beroep en vooral respect voor de mensen die in de prostitutie werken. Het PIC heeft onder andere het boek 'De Wallen in beeld' gepubliceerd en in de afgelopen 20 jaar vele evenementen georganiseerd, zoals de open dagen op de Wallen.

Respect

Het belangrijkste wat Majoor ooit voor elkaar heeft gekregen, is misschien wel het standbeeldje Belle. Dit teken van respect voor alle prostituees over de hele wereld prijkt sinds 2007 op het Oudekerksplein tegenover de toren. Op de zwarte sokkel staat: *Respect sexworkers all over the world.*

'Ik ben enorm trots op Belle', zegt Majoor. 'Ze is gemaakt door mijn tante, kunstenaar Els Rijerse, en ik denk dat ik nooit meer een project kan bedenken

dat dit statement overtreft. Belle laat zien hoe ik vind dat mensen tegen een prostituee aan moeten kijken. Niet als een slachtoffer of zielig persoon, maar als een sterke en trotse onafhankelijke vrouw (of man) die respect en acceptatie verdient, ongeacht de omstandigheden. Ook iemand in moeilijkheden heeft namelijk meer aan een blik van respect dan aan een blik van Ach gossie wat zielig.'

Sinds april heeft het PIC ook de mogelijkheid om drankjes en hapjes te serveren. Er heerst een gezellige huiskamersfeer in bordeelstijl met fijne muziek, zelfgemaakte appeltaart en altijd verse soep.

Daarnaast zit Majoor vol plannen om de buurt en de seksindustrie in een positiever daglicht te plaatsen en de sekswerkers van informatie te voorzien. Er is een informatiekrant in de maak over belasting betalen, en de twintigste verjaardag van het PIC wil ze graag groots vieren met de buurt: op 24 augustus.

PIC's praathuys 'In de ouwehoer' is geopend van woensdag t/m zaterdag van 10 tot 17 uur (en op zaterdag tot minstens 19 uur).

Zie ook www.pic-amsterdam.com.

Mariska Majoor: 'We gaan de verjaardag groots vieren met de buurt'

Zuidertoren 1614 - 2014

Op zondag 15 juni was het groot feest in de Zuiderkerk vanwege het 400-jarig bestaan van de Zuidertoren. Dit werd gevierd met een kerkdienst en een receptie in de Zuiderkerk.

De dag begon met het feestelijk luiden

van de klokken. Het jubileumcomité bestaande uit Greet en Marten van der Krieken en Henri van Poll bood een gedenksteen aan van steentypograaf Sacha de Leeuw. Hendrik Battjes schreef het boek *Zuidertoren 400 jaar*.

Het Kleinste Huis Klein maar fijn

Niels en Kirsten met Isa

Met de opening van Het Kleinste Huis (Oude Hoogstraat 22) hebben de eigenaren van Het Cleijne Verschil (Nieuwe Hoogstraat 14), Kirsten Wehman en Niels Bouwman, opnieuw een fraaie cadeauwinkel toegevoegd aan het winkelbestand van de Hoogstraten.

Kun je in Het Cleijne Verschil terecht voor cadeautjes in de stijl van de jaren 1900-1940, denk aan art deco en Jugendstil, in Het Kleinste Huis komt de geur van thee je al tegemoet als je over de drempel stapt van dit piepkleine winkeltje. Slechts tien vierkante meter, maar vernuftig ingericht.

Op de planken langs de muur diverse soorten mooi verpakte thee. Daarmee keert ook een oude bekende terug in de buurt, want verschillende melanges worden geleverd door koffie- en theehandelaar Geels, die ruim een jaar gele-

den na bijna honderdvijftig jaar uit de Warmoesstraat is vertrokken.

De theesoorten hebben mooie namen zoals Hollandmelange en de Zeedijkmelange, krachtig en kruidig zoals de straat zelf. Alle producten in deze winkel hebben trouwens een Nederlandse signatuur: niet alleen de thee, maar ook de hier in Amsterdam gefabriceerde honing en ambachtelijk gebakken koekjes. Ook alle bijproducten die bij theedrinken horen (zoals theepotten, het thee-ei, kopjes en schotels) zijn in ons land vervaardigd of zijn Nederlands ontwerp.

Men probeert nog een Nederlandse producent van originele Oudhollandse snoepjes te vinden. Dat zal vast wel lukken; die zitten dus binnenkort ook in het assortiment.

Zie voor de geschiedenis van het pand www.hetkleinstehuis.nl.

Zeedijk Toekomst

In een uitpuilend zaaltje in hotel De Koopermoolen werd op 7 april het eerste resultaat besproken van het project *Zeedijk Toekomst*. Dit is een initiatief van bewoners en ondernemers van de Zeedijk om verschillende partijen bij elkaar te brengen en om samen de leefbaarheid van de Zeedijk te bevorderen. Tijdens de avond zochten de aanwezigen in een constructieve sfeer naar oplossingen voor verschillende knelpunten. Voor Ton Jacobs en Remco Kamlag, leden van de projectgroep, ook wel 'brugteam' genoemd, was de constructieve sfeer de grootste verrassing van de avond. 'Er was niet alleen geen trammelant zoals in vroegere bijeenkomsten over de Zeedijk weleens het

geval was, maar mensen durfden mee te denken buiten hun eigen straatje', aldus Kamlag. 'Dat geeft ons heel veel hoop voor de toekomst van het project', vult Jacobs aan. De voorstellen zullen nu verder worden uitgewerkt. In het najaar is de definitieve presentatie van een leefbaarheidsplan te verwachten.

Ook Janny Alberts, directeur van de NV Zeedijk, is positief en hoopvol. 'Er gebeurt nu tenminste van alles. Er wordt nog steeds veel gemopperd, dat hoort nu eenmaal bij de straat, maar er is nu wel een kans om je frustraties te uiten en gehoord te worden en dat is zeer positief voor de buurt.'